

Otevírání cest 2009

aneb

...už zase začínáme? ...

Otevírání cest 2009

27. - 29.3.

Začíná další sezona. V pořadí už třiadvacátá. Než začneme s povídáním o výpravě, je třeba zmínit pár událostí, které mají zásadní vliv na další existenci HT. Především se minulé léto vzali Janka s Plašanem a po dalších událostech na podzim ohlásili ukončení členství. Pak také došlo k odchodu Hanky z mého života a zároveň k zakončení její činnosti. Také Viktor se již nějakou dobu zaobíral myšlenkou, že už toho sjezdil dost a jak tak viděl změny kolem sebe, odešel také. I Jana Hor pod vlivem změn usoudila, že již nejsem pro ni zajímavým jízdním partnerem a ohlásila konec. Tatranka nejezdila už delší čas a tak její odchod byl vlastně jen logickou tečkou za její činností. Jarka si pořídila Janičku, vdala se a také zakončila činnost kolem kol. Zbývá Tomáš. Již ve zprávách z roku 2006 jsou zmínky o tom, že začal dělat něco jiného a jinak. Tedy ani on nebude pokračovat. Že jsem zůstal sám? Ne tak docela. pro pokračování se rozhodl Dušan. Byl s námi zatím jen 2x, ale činnost se mu natolik zalíbila, že se rozhodl pomoci mi postavit vše znovu. Tedy jsme 2. Ještě před Vánoci jsme zahájili nábor a v síti nám uvízla Gábina. To je ona.

Ahoj, ušichni, zdravím! ☺

Gau.

Potěšující je, že umí velmi dobře pracovat s mapama a vůbec se dobře vyzná v navigaci. Už jsme 3. Dnes jsme tak daleko, že Dušan i Gábi mají ušité nové bágly a vystrojená kola.

Tady mi dovolte, abych se tímto rozloučil s těmi co odešli, poděkoval jim za účast a popřál jim mnoho úspěchů, jak v osobním životě, tak v životě cyklistickém a mnoho

Letos se cesty otevírají i na této 1. straně.

úspěšných a klidných kilometrů bez nehod.

Říká se, že pokud něco končí, zcela jistě začíná něco jiného. Tak tedy vítám Gábinu a Dušana v seskupení Hell's Tour club a tímto oficiálně zahajují čimnost pro 23 sezónu v roce 2009.

A nyní vzhůru na cesty...

Začínáme srazem. Opět se budeme scházet na Vinohradech a z Prahy vyjždět hlavně vlakmo. Tedy i nyní.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	431	0	0	7

Tak je to konečně taďy. Po balení doma ještě nákup pár drobností v cykloprodejně a na sraz jsem dorazil s 10-ti min. zpožděním. Jenže pak následovalo balení druhé - tentokrát do bágů na kolo. Dig a Gábi ale už jsou sbalení a dotírají, ať sebou hodím. Poprvé s novou bagáží, ale takhle narychló zatím jsem nezavedl žádný systém. Vše se vlezle v pohodě - místa je luxusní nadbytek. Duš.

Sraz proběhl přesně podle propozic. Tedy až na maličkost. Dušan se o 10 minut zpozdil. A pak jsme těch deset minut honili až do večera. Zabalili jsme a přeješli na nádraží. Kromě jednoho malého zádrhelu se nám povedlo úplně hladce najet až do odbavovací haly. Je to tu z části nové a z části nefunkční. Téměř ihned po našem příjezdu naskočilo číslo nástupiště a tak jsme se na něj vydali. Šlo o jedničku. A je to skvělé, z tunelu vedou na nástupiště eskalátory. To je paráda!

I nakládká do vlaku proběhla nad očekávání dobře. A to i přes to, že nám Gábi neměla možnost moc pomáhat. Vyjíždí s končící střevní chřipkou a očekává příchod „rudé armády“. Je mi jí moc líto, ale už nás tenhle výjezd stál tolik úsilí, že by byla škoda nevjet. Kromě toho nebude problém jí cestou vypomáhat. Dig.

Jak už to tak bývá, člověk mění a život mění. ☹ Takovéhle trable hned na začátku jízdní sezony bych nepřála ani svému úhlavnímu nepříteli. A tak jsem se nakonec rozhodla ujet s tím, že se to snad brzy zlepší. Gau.

Už před odjezdem Gábi avizuje, že bojuje s nějakým brichabolem, nicméně Digovi se podařilo ji ukecat, ať se vydá s námi. Hmm - buď ji to zrychlí krok, nebo naopak zabrzdí. No, uvidíme, snad to zvládne. Při odjezdu žádná překvapení, až na drobný zádrhel mezi bedněním, které blokuje cosi u vstupu nádraží. Notě to tu zavání improvizovaným WC. No už brzy budeme číchat k probouzejícím se jaru. Duš.

Cesta sama o sobě probíhá v klidu a neuvěřitelně rychle a nastává čas vystupování. Vyndáváme se z vagónu, vlak odjíždí a jsme tu sami. A hele nejsme!

Na nástupišti je postava s jízdním kolem. Pokud všechno funguje, je to Šnek. Človíček, který se nám ohlásil minulý týden s tím, že zmirá touhou se s námi vydat na první letošní výpravu. Hned se k nám hlásí a vypadá naprosto úžasně a zapáleně pro náš styl života. Dig.

Vlak v cíli - jsme v Rokycanech a už ho vidím - s kulatýma brýlíčkama a loupákem nás zdraví naše nová posila - Jarda. Vypadá docela nabašeně, snad mu budu stačit, protože vzhledem k tomu, co procestoval mu nesaám ani po podrážky bot. (To jsem ještě nevěděl, že si říká Šnek ... Ale Šnek s vydrží. :-) Duš.

Po přivítání a představení se, se vydáváme do tmy. Vede nás Šnek. Jede se dobře, tma je tmoucí, moc aut nejezdí, světla nám svítí, do cíle je 8 kilometrů. Dig.

Nemám rád noční jízdu na kole, ale když to musí být, tak to asi musí být. Každá životní zkušenost je nepřenositelná a nezaplacená. Dnes je to něco kolem 8 nočních pohodových kilíčků, ale jen kdybych tušil, co mě čeká zítra a pozítí? Šnk.

Těch 8 km jsme zdolali v klidu a pomalu vzhledem ke stavu Gábiny. Než jsme se nadáli, ocitli jsme se u ubytovny. A zase klika, pan správce je právě před budovou. Hned jsme se přivítali, odstrojili kola, zavezli je do garáže a ubytovali se. Dig.

Dorazili jsme na ubytovnu a vypadá to tu dobře. My se Šnekem jsme povalili bágly na zem a hned natěšení někam vyrazit. Ale vedle nás, u Diga a Gábiny to vážne. Holt ženská. Začala hned s povlékáním posteli a vybalováním. Tož jsme taky poklidili a pak společně vyrazili. Duš.

Ještě proběhly ubytovací formality, tradičně zde na dvakrát, a vydali jsme se do místní vinárny. Dig.

Firma		 TJ SOKOL DOBRUV UBYTOVNA IČO: 18242987 DIČ: CZ18242987 336 44 Dobruv 208 Tel.: 371 783 468, Mob.: 737 549 726		☐ M 0084103 Doklad číslo	
Datum vystavení 27. 3. 09		Přílohy			
PŘÍJMOVÝ POKLADNÍ DOKLAD					
Přijato od (jméno, adresa) P. KRAL + 3 osoby					
Celkem Kč -580		Hal. slovy Kč Pětsset osmdesát			
Účel mlykovec			Schválil		Podpis pokladníka Kari
Text			Účtovací předpis (Dal-účet)		Kč h
4 os. 1 noc			a		170,-
DPH %	Bez daně Kč	DPH Kč	Převzal	Zaučtoval	
	VČETNĚ	9% DPH	Muž		
			Dne	Dne	

N 4/08 OP 1081

Mínuli jsme hospodu a přes malý hezký klenutý mostík jsme zamířili do vinárny. To bylo milé přivítání. Usměvavá paní nás na uvítanou každého obdarila nahrátým podprdelníkem ... Tak tomu říkáme u nás na Moravě :-)

A nejen na Moravě ☺

Gau.

Bylo to tam útulné a výborné. Mimo jiné proto, že byla nekuřácká.

Poseděli jsme, pokecali, probrali životaběh a jiné pomluvy, samozřejmě popili výborné vínko.

Dig.

Vínko ve džbánku, co si přát víc. Gábi se sice držela zpátky s Toníkem, nicméně jsme se docela zdrželi a poznávali se s našim novým partákem - se Šnekem. Už toho nacestoval sám dost a teď by docela rád společnost. Takže bezva, že jsme se našli.

Duš.

A pak zpět na ubytovnu. A pak to bylo rychlé – pád do kanafasu. Tak teda dobrou...

Dig.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Dobřív	42	441	10,3	13,2	7 - 0,3

Ráno 27.3.sobota

Probudili jsme se. Jak skvělé! Teda tady to vypadá! Tolik čurbesu kolem. No nic. Snídáme, balíme, a chystáme se na přejezd do cíle dnešní etapy.

Odjíždíme úplně přesně v devět.

Dig

Vylepšil jsem entropii uvnitř svých zavazadel a snad se v tom konečně líp vyznám.

Duš.

Vede nás Šnek. Jede se dobře. Začíná stoupání.

Gábi není zrovna v kondici a tak jedeme pomalu. Počasí se vylepšuje chvílema svítí slunce. Zajeli jsme po vedlejší k rybníku kde nám Šnek ukázal vodopádky.

Dig.

Teda vodopádky u rybníka jsem ještě nikdy neviděla, jsou to spíše hlučné kaskády, přes které se musí docela křičet, aby se člověk slyšel. Jinak je tu pěkný altánek, u kterého parkujeme své oře. V létě tu musí být hezky.

Gau.

Pak přes lávku a na silnici. Jede se pořád dobře.

Dig

Je to první letošní výjezd a tak cestou mijíme i pole pokrytá sněhem, ten však až na naši cestu nikdy nedosahuje.

Duš.

Gábinu opustily síly a jede na špagátě.

Poprvé v životě je tažena. Vlastně je to pro ni den plný premiér. Poprvé spala takhle v ubytovně, poprvé vyjela ve skupině, poprvé na novém kole a poprvé na špagátě a poprvé k tomu má povyražení s allways.

Dig.

Pozor na skrytou reklamu ☹!

Gau.

Dojeli jsme do Věšína. Mají tu moc pěkný penzion a chtělo by to jídlo. Fajn. Akorát to mělo malinkou nevýhodu, nebylo místo.

Dig.

A to měli na lokále nápis Cyklisté vítáni ☹.

Gau.

Jeli jsme dál. Když jsme byli na úrovni Rožmitálu p T. našel jsem se. Tady už jsem byl. Otočil jsem nás do centra a zrada. Vím, že tu byla fajn hospoda, ale nevím kudy. A obrázky ne a ne naskočit. Zeptal jsem na cestu a jak mi to ten pán popisoval, začaly mi naskakovat obrázky až jsem si vzpomněl. Navedl jsem nás k hospodě a uvnitř nás čekal zážrak. Velmi rychlá obsluha a výborný králík. A skvělé suché brambory... říkala Gábi...

Dig.

A taky pěkné čisté prostředí, krásně vymalováno, ubrousky uzelenkavé barvě stěny, no paráda, tomuto lokálu bych dala jedničku s hvězdičkou, a to jsem ani neměla možnost ochutnat ta skvělá jídla, kterými se ládovali kluci.

Chudák Gábi, ale drží se statečně. Pro zvýšení její odolnosti k zevním útrapám jsme ji dráždili vůni dobrého oběda.
Duš.

To jsem netušil, že králíčí noha v žaludku vám také umí pořádně šlápnout do pedálů a né jen pořádkat chuťové pohárky.
Šnk.

Po obědě a odpočinku jedeme dál. Pořád po trase, jede se dobře. Většina cesty je z kopce.

Jediné oživení je malá zajíždka k Narysovu. Velmi rychle jsme na to přišli, rychle nás otočili a jinou cestou mazali do Lazska. Výsledně to nebyla zas taková katastrofa, protože jsme postupně něco nastoupali a cestou jsme pak viděli kudy jsme měli přijet. Brrrrr!
Dig.

Cože? Ono se zabloudilo? Vždyť jsem zrovna v tu chvíli jel někde na špičce pelotonu a kochal jsem se :-)
Šnk.

Pak se zase jelo normálně. Konečně jsme přijeli na dostřel k Milínu. Pak ještě kousek a skoro 2 km po silnici č 4. To nebylo moc fajn. Navíc nás předjeli policajti doprovázející nějaké vládní vozidlo a 130 rozhodně nejeli.
Dig.

Nevim jak ostatní, ale já rozhodně taky 130 nejeli.
Šnk.

Jo tak ty ses flákal! A ještě to drže přiznáváš? :-)

Po odbočení byla zase pohoda.

Dig

No, nějak letos nemáme všichni ještě dost našlapáno, tak nám trochu scházejí síly. Šnek si jede svým tempem, Gábinu drží zkrátka její zdravotní indispozice. Já občas rozdozrávěně přidávám rychlým tempem do kopce, jenže po dosažení náskoku vadnu, vrátím se na konec atd. Nejvíce sil (i nejvíce letošních km) má Dig - pokud ho nezačne zlobit jeho koleno, tak na něj nemáme. Duš.

Jáááá????? To já přeci ne... to bych nikdy...

Po pár km jsme dospěli k závěru, že to chce odpočinek a to v hospodě. Trvalo 15 km než jsme nějakou našli...

... a to v Kamýku n Vlt.

Poseděli jsme, najedli se, kromě Šneka.

Dig.

Jak to? Vždyť já také pojedl dva krajíce. Tuším z pekárny Staropramen...

Šnk.

... zajímavá životospráva.

Duš.

Tady jsem udělala zásadní chybu a dala si ochucené rizoto, které mi bohužel vůbec nesedlo, čehož jsem pak večer hořce litovala.

Gau.

Pak jsme pokračovali do kopce. Dlouhého a prudkého. Na prvním z vršků Gábi jako navigátor a kvartýrmachr rozhodla, že já s Dušanem pojedeme napřed zajistit nocleh.

Tak jo, jedeme. Jízda byla pohodová a vyprávěli jsme si o filmech. Jelo se dobře. Než jsme se nadáli, projeli jsme kolem cedule Sedlčany. Jsme tu. Ještě najít nějaký bod, odkud nás ubytovávací paní navede k ubytovně. Zastavili jsme u Penny. V tu chvíli volala Gábi, že má poruchu na řazení a jde pěšky. Hmm, takhle na dálku s tím chabým popisem závady s tím nic neuděláme. Teď je nutné zajistit nocleh. Dig.

Gábi rychle volala až dovolala a já pomalu opravoval až opravil. A jelo se dál krásným a tajemným nočním lesem. Sem tam nějaký zvuk a sem tam nějaká žabička na silnici... Gábi jich asi dvacet zachránila a já jich asi dvacet přejel, takže nula od nuly pojde...©

Šnk.

Hned na to volal Dušan na ubytování. Rozhovor byl jak s kozou na ledě. Nejmí mě zaujala pasáž: „my jsme ti cyklisti na dnešní noc a jsme u Penny.“ „Aha a kde jste u Tesca? ...“ a pak: „Stojíme u Penny a jsme tu na kole.“ „A jste tu autem? ...“ Tak to už jsem se raději vzdálil aby mě paní neslyšela a nemyslela si, že se jí vysmívám...

Podle jejího popisu jsme ubytovnu našli. Akorát že budova není nijak označena a tone ve tmě. Dušan nastartoval GPS a ta nám řekla, že jsme 50 m od cíle... Stáli jsme hned naproti vchodu.

Dig

Tahle pasáž s GPS byla opravdu dobrá - dosud jsme GPS nepoužili, až teď.

Duš.

Vzápětí volala paní, že má pytel problémů a přijede až v půl deváté. Je osm. Prý máme jít do hospody do tepla a ona si pro nás dojde. S tím problém opravdu nemáme.

Dig.

Mezitím já se Šnekem zdoláváme kopec před Sedlčanama, teď už za tmy a drobného deště. Je tu krásný vzduch, ušude okolo stromy, sem tam zahouká soua. Dalo by se říct romantika.

Kolo vedu, Šnek jede, ale vždy na mě kousek dál počká. Místama uvidíme na silnici záby, kterých docela přibývá, ale jsou po zimě nějaké ztuhlé. Vůbec nevím, proč tu vlastně jsou? Připadají mi jako sebeurazi čekající na svůj konec. Spousta už jich tu leží na kaši.

Když už jsem se konečně rozhodla na kolo nasednout, špatně jsem zařadila, řetěz se zkrčil a bylo to. Popadl mě docela amok, protože už jsem se uviděla v cíli a teď tohle.

Šnek se mi snaží pomoci, ale nejde to, naučí už je tma jak v pytli, ach jo. Raději jdu pěšky a kolo vedu, až bude kopec dolů, tak to zkusím přehodit.

Šnek dostává jiný nápad, uyměníme si kola, já povedu jeho odlehčené trekové kolo a Šnek nasedne na mého těžkého oře s tím, že ho rozchodí. Povedlo se! Tak hurá, raději teď nikam nepřecházím a jsem ráda, že jedu. A je tu kopec dolů, už se jede dobře.

Mezitím zjišťujeme, že kluci už ubytko našli, máme prý u Penny Marketu zabočit na kruhák do centra.

Po příjezdu do Sedlčan se ocitáme okamžitě na náměstí, žádný Penny Market se nekoná, přijíždíme totiž odjinud. Ubytovnu nacházíme díky ochotě místních celkem brzy. Když k ní zajíždíme, potkáváme paní, co vystupuje z auta, je to správkyně, ihned zapřádáme hovor a jdeme spolu uytavit formality.

Gau

Zasedli jsme, sledovali cvrkot, napili se... a přišel Šnek. Jak to? Co to?

Prý ta porucha Gábinina kola nebyla nijak závažná, takže jeli hned dál. A navíc se potkali s paní přes ubytování. Ukončili jsme pobyt v hospodě a přesunuli se do ubytovny. Zaparkovali kola, protřpěli formality a složili bagáž do přidělených pokojíčků. Ubytování je pěkné, za ty prachy to stojí...

Večerní program nás rozdělil na dvě skupiny. Skupina A – Gábina – jsa zcela zničena jde spát. Skupina B – ostatní – jdeme na krátkou procházku po centru s cílem posedět v restauraci. Šnek totiž nevečeřel a nějaké jídlo by to chtělo. Teprve po dosažení míst k sezení v nekuřácké části, jsme se dozvěděli, že se nevaří, nic v zásobách není a nic se shánět nebude. Zůstali jsme na místě a Šnek povečeřel buráky z pytlíku, s čímž mu důkladně pomáhal Dušan.

Dig

Ňo, že bych mu pomáhal se nedá říct, skoro jsem mu to snědl. I koupil jsem další sáček a dopadlo to podobně, hořt apetit mám na cestách výborný.

Duš.

Ano, místní vynikající specialita: Solené buráky s 2 litry dvanáctistupňové omáčky zaplnila nejen můj žaludek, ale i žaludek mých tasemnic...☺

Šnk.

Večer byl klidný, pohodový a plný srandiček a legráček. Krátce po 23 hodině jsme se přesunuli na ubytovnu a po poněkud namáhavém dnešku upadli do kómatu.

Dig.

Hm, to já ho tak pohodouj vůbec neměla. Místo spánku jsem strávila zbytek večera v oné místnůstce pro jednoho. Ještěže to tady mají takové útulné. Spalo se nakonec docela dobře.

Gau.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Sedlčany	58	536	94	14,8	3 - 14

Ráno 29.3. neděle

Probudili jsme se před devátou nového letního času. Následovalo válení se, pak snídaně a příprava na odjezd. Odjíždíme v 11.

Dig

Je mokro, deštivo, ale snad se uočasí.

Gau.

Posunutí času nás trochu zabrzdilo. A navíc je už od rána trochu vlhko. I vzhledem k předchozí unavě vyjíždíme dnes docela pozdě.

Duš.

Přes Příčovy k větrnému mlýnu, nebo spíše toho, co z něj zbylo.

Větrný mlýn Příčovy:

Nejstarší zařízení, na kterých člověk už do dob neolitických mačkal zrna, byly drtiče a ruční mlýny. Lidská síla byla často nahrazována silou zvířecí. Nevíme, kdo byl vynálezcem větrného kola. Většina autorů se však shoduje v tom, že jej vynalezli několik tisíc let před n.l. v Persii kvůli nedostatku vody. Markus Vitruvius Pollio, který žil v Římě v době vlády císaře Augusta, uvádí mezi hnacími silami i sílu větru, nikdy se však nezmiňuje o větrných mlýnech. Větrné mlýny přišly totiž do Evropy později. Nejstarší zmínka o evropském větrném mlýnu je tedy patrně na jisté anglosaské listině z roku 833, počátkem 12. století byl znám větrný mlýn ve Francii, roku 1274 v Nizozemí, ve 13. století v Německu a v Čechách roku 1332 pracoval v Benátkách. Neznámý pokračovatel Kosmovy kroniky k letopočtu 1277 poznamenal, že toho roku byl postaven větrný mlýn dokonce i v zahradě Strahovského kláštera. Současná česká odborná literatura rozlišuje pouze dva klasické typy větrných mlýnů - sloupový a holandský. Méně je u nás zastoupen holandský - zděný větrný mlýn tvaru seříznutého kužele nebo válce s otáčivou střechou. Na naše území se dostal pravděpodobně z Nizozemí přes Německo asi až v 18. století. Dnes je na území České republiky dochováno alespoň částečně 56 mlýnů holandského typu. Dominantou Příčov se stal větrný mlýn, jehož zřícenina se nachází na mírně vyvýšenině mezi Příčovy a rybníkem Musíkem. Mlýn se nazýval na „Na Chlumkách“ (400 m n.m.). Na první pohled upoutá svou mohutností. Vnější průměr stavby je přes 14 m. Býval to veliký větrník holandského typu. Příčovský větrný mlýn byl pevný, z kamene vystavěný, celá komolá stavba z kamene nesla střechu, a jenom jí otáčely lopaty větrného mlýna. Takové větrné mlýny vznikaly v Čechách až v 18. století. Zdivo na severovýchodní straně zřícené a přerušené až k zemi má výšku 10 metrů, síla při zemi dosahuje až 1,3 metru, vnitřní průměr stavby činí 11,30 m. Na vnitřní straně zdíva je zachován také komínový vývod od ohniště a stěny jsou zde rozčleněny neobyčejnou křížovou sítí výklenků. Je pravděpodobné, že zděná okrouhlá budova neměla klasickou otáčivou střechu, ale byla na ni vsazena další vysoká dřevěná konstrukce s vlastním mlécím mechanismem. V tomto případě by se pravděpodobně jednalo o mlýn, který představoval celoevropský unikát. Přestože příčovský větrný mlýn byl již v době své činnosti stavbou v českých zemích velmi neobyčejnou, nemáme o něm k dispozici jedinou písemnou zprávu ani topografický záznam v katastrálních mapách. Každopádně jde o jeden z nejstarších větrných mlýnů v českých zemích. Doba vzniku bývá nejčastěji kladena do počátku nebo poloviny 18. století, někdy však bývá 16. století a dokonce 14. století. Hluboko do minulosti sahá také doba zániku mlýna. Po roce 1840 je mlýn v pramenech uváděn už jako zpuštělý.

Ano je pěkný.

Další cesta je po úplně nové stezce. Jede to pěkně. Až k vyhoupu ke kostelu. Jediná maličká vada je, že trochu prší. Ale tak, že to dobře chladí a stíhá se to odpařovat. Technicky to jede dobře. Jsou tu kopečky, takže to chvíli jede a chvíli ne.

Než jsme se rozkoukali, byli jsme v Neveklově. Klasika - hospoda U radnice. Dig.

Pro mě opět suché vařené brambory ☹

Gau.

Po dobrém obědě mříme na Prahu. Jenom provádím drobné korekce trasy. Gábi na tom pořád není nejlépe a tak ji zbytečně nechci honit do kopců. Několikrát kvůli jejím potížím zastavujeme. No, co se dá dělat.

Jedna taková zastávka trvá 40 minut. Ne však kvůli Gábině, ale proto, že když jsme na ni čekali než se vrátí z roští, přijel k nám Japonec. Opravdivý Japonec. Tak to jsem ještě neviděl.

Je skvělejší, komunikativní, mluví anglicky stejně mizerně jako my a tak mu dobře rozumíme. Nejvíce rozumů z něj tahá Gábi. Přeci jen je jazykově vybavená nejlíp. Vyšlo najevo, že teď v této etapě jede z Vídně do Prahy a v další pojedje Dánsko a pak domů. Cestou se přesune letecky. Trochu si stěžoval na zimu a pak na „hory“. Nějak jsme si nedokázali představit, kde jsou na trase Vídeň – Praha hory. Na mapě nám ukázal část Vrchoviny. Aha. Vysvětlili jsme mu, že to nejsou hory... Pak říkal, že dnes jede do Týnce n S. Tudy projždíme i my. Udělali jsme společné fotky a milého Japonce dovedli do centra městečka.

Ukázali jsme mu kudy k hotelu, srdečně se rozloučili a opět směr Praha.

Dig.

*No uvidíš to! Nebýt mě, tak bychom žádného Japonce nepotkali! ©
Gau.*

Krásné setkání, jen co je pravda. V mé hlavě se odvíjí film... Můj osobní cyklistickocestovatelský film. Trochu tuším, jak se pohodový Japončík na kole cítí. Sám a daleko od domova s těžkým kolem pod sebou, velkým kopcem před sebou, ošklivým počasím nad sebou, neznámou cestou před sebou...

Co říci ještě? Asi radši budu zticha, protože jisté osobní zkušenosti jsou opravdu nepřenositelné a tudíž těžko sdělitelné... Ale já mu rozumím! I když mluví japonsky, anglicky, česky a nebo je prostě zticha....

Ten Japonce, to bylo něco. Nevím jestli byl vykulený víc on z nás nebo my z něj. Nadšeně jsem mu předváděl naši originální výzbroj (jako správný Japonce vše fotil) a vše jsem pyšně komentoval slovy, že je to "self made". Snad jsem to neřekl i u G:PSky... Japonce měl pochopitelně profityzbroj (i když jistěže ne tak vymakanou jako my :-). Jeho jediným kusem "self made" byl jeho stojan na kolo - obyčejný klácek, co sebral někde u cesty.

Duš.

Vyjeli jsme kopec až do Kamenice podle trasy. Gábině pořád není dobře. Opět provádím korekce trasy. Změna - směr Těptín. A v něm odpočinek v hospodě. Konečně mají palačinky. To je ta sladká tečka, která chyběla po obědě.

Dig

Hurá, palačinky!!!

Duš.

A já jen smutně koukám. Dát si tu nemůžu kromě pití vůbec nic ☹.
Gau.

Z hospody odjíždíme a je hnusně. Poprchává a stmívá se. Gábině se jede čím dál tím blbějc. Další změna trasy. Mířím na Jilové u Prahy. Tam jsme dojeli celkem v klidu. Za ním nasazujeme žluté oblečky a razíme dál. Ted' chci nastoupat do Ohrobcce a pak na kraji Dolních Břežan spadnout k Vltavě a po stezce dojet do centra. Tak se i děje. Jenom se setmělo, ochladilo a zpomalili jsme. Navzdory tomu se jede docela dobře. Dig.

Těch kopců už bylo na můj ukus dost, navíc v mém stauu jsem už zcela bez energie.
Gau.

Ne, Gábi už to dává z posledních sil. Ale většinu z nich dává do všelirůznych vzdechů. Pokoušel jsem se ji trochu povzbudit, ale byla zatvrzelá. Výňatek z rozhovoru: "Ne tak Gábi, řekni aspoň něco aspoň trochu pozitivního..." - "Já nevím, mě už opravdu vůbec nic pozitivního nenapadá." - "Ne, výborně, vidíš, že to jde, tohle už aspoň zní skoro neutrálně." Asi i já jsem ji svoji snahou ji povzbudit spíš dostal do situace, kdy by se právě optimisti měli spíš střílet. Duš.

A to už vidíme světylka Jižního města, na padesáti minutách věž televizního vysílače Cukrák, na třech minutách oblíbený vysílač Praha Žižkov. Ten je ještě zatraceně daleko.

Za pár minut jsme na kruháku nad Dolníma Břežanama. Ted' ještě sletět dolů k Vltavě. Dig.

Před sjezdem malá zastávka - potřebuju trošku doplnit energii pár kolečkama hrozného cukru, a také si loknout čaje.
Gau.

Tedy sjezd nic moc. Ve tmě nás protijedoucí auta oslňují, sinice je místy rozbitá a kola dostávají pěkně zabrat. Kromě toho je zima.

Dojeli jsme dolů. Oklepali jsme námrazu a rampouchy a vydali se na stezku. Ta se zdá, Šneka zaujala. Rychlost narostla a jede se dobře. Tma tmoucí trvá nějaký ten kilometr a pak je tu světlo světloucí díky pouličním lampám. A to už jsme u Barrandovského mostu a svištíme směrem na Výtoň. Jízda je velmi pohodová a líbilo by se mi, kdyby byla až do cíle takhle. Bohužel dobře vím, že tomu tak nebude.

Dig

Tady to svištělo opravdu báječně, tak pohodovou cestu si dám líbit.

Duš.

Zastavujeme u Podolské vodárny. Nastává první dnešní loučení. Opouštíme Šneka. Zatímco my jedeme na Vinohrady, on bude pokračovat podél řeky až na Nábřeží kapitána Jaroše, pak Veletržní, Milady Horákové, Korunovační, na Kulaťák a dál po Evropské ke kamarádům, kde má zajištěný nocleh. Tuto trasu jsem mu vysvětlil a dál je to jen na něm... Tak čau Šneku, a zase na příští výpravě... Dig.

... a pokud Šnek nezabloudil, tak se zas někde zjeví ☺. Dobře to dopadlo. I se 7kilometrovým finišem do kopce po Evropské magistralé. Přátele Martina s Mírou jsem našel, i když trochu se zpozděním. Ještě jednou se omlouvám za noční příjezd. Přeci jen jsem si letos a dneska dle prvních 100km na kole za den a ta Praha je tak velká. Jako pizeňskej si na to pořád nemohu zvyknout. Jo a tma do toho... a únava...a kdo ví co ještě? Šnk.

My jsme namanévrovali k semaforu a počkali na zelenou v našem směru. Silnice je tu kostkovaná, protkaná kolejami a mokrá. To za pár okamžiků vyzkoušel Dušan, který nějak nezvládl tyto tři živly a ustal si na dlažbě. Naštěstí mu nic není a jeho nedobrovolné vystoupení z kola nenapáchalo na dláždění žádné větší škody. Dig.

Přes rameno jsem zahlídl, jak Dušan uyskakuje z kola a kolo leť k zemi. Naštěstí se mu nic nestalo. Gau.

Mokré kostky - s tím jsem počítal, mokré koleje, s těmi jsem se přepočítal a smyk předního kola mně přinutil vystoupit. Ohnul jsem páku brzdy, kterou mi Dig po zjištění škody narovnal a jelo se dál. Jenže jen pár desítek metrů dál potkalo něco podobného i Diga. Duš.

Jedeme dál. Gábi vyslovila přání vyjet kopec přes Vyšehrad. Nějak si tím nejsem jist. Je na pokraji sil a stoupání je touto cestou, řekněme značné. Ale budiž. Na nejbližší křižovatce odbočujeme doleva. Úplně přepychově jsem si najel na koleje, přibrzdil, pustil auto z protisměru a přišlápl pedály. Moje rychlost byla v tomto okamžiku asi tak tři km/h. Možná méně. A najednou šlo kolo na čumák a podsmeklo se. Ano, koleje budiž pochváleny. A taky poškozená vidlice. Vystupuji. Avšak nehodlám dopustit, aby kolo dopadlo na zem. A tak nepouštím pravou část řídítek a snažím se celé kolo opatrně položit. A výsledek se dostavil. Kolenem jsem nabral pravou výstražnou hlavičci. Projelo to mnou jako zásah bleskem. Ale hned to odeznělo. Akorát se něco děje v rameni. Nevadí. Není čas na hrdinství. Bleskově zvedám kolo, nasedám a za značně hlasitého vyjmenování „vyjmenovaných slov“ dokončuju manévr odbočení. Vypadá to, že jsem to přestál.

Dig.

Takových karambolů během pár minut na závěr úpravy jsem teda nečekala. Naštěstí jsme schopni jet dál. Gau.

Jedeme vzhůru. Kopec mi najednou nepřipadá být tak ostrý jak si ho pamatuju. To je dobře. A tak jedu. Na ostatní počkám nahoře. Jistě pochopí, že není možné na sebe čekat někde uprostřed, protože pak by se nešlo rozjet. A zatím to jede. To je zvláštní: kdykoliv jindy stačí aby mi pár centimetrů kolem kolena přeletěl mol a můžu se zbláznit, teď jsem prodělal takovou ránu a nic. Závěrečný vyhoup je opravdu výživný. Jsem nahoře. A je to tady, koleno mi nejspíš upadne a to hned u samého krku. Musím opustit kolo a stabilizovat se na zemi. Teda to je síla. Už je tu Dušan. Taky to vyjel. A jde pomoci Gábině, která jde pěšky. Chvilu na to jsme zase v sedlech a pokračujeme. Je to zvláštní, ale pořád je tma. Dig

*Trochu ostřejší kopeček a nezadržitelně se blížíme k Vinohradům. Mám už nějak zpomalené reakce a Gábině jsem pomohl jen poslední metry. A Gábi jífine pod vidinou návratu - zdá se mi.
Duš.*

Přejeli jsme Nuselák

a po chvíli jízdy podél magistrály zatáčíme do Rumunské. Cosi se stalo a Gábi stojí a nemůže jet. Aha, stejná porucha jako před Sedlčanama. Teď už vidím o co jde. Není to nic vážného, opravím to až doma.

Jedeme poslední část. Přes Náměstí míru do Korunní a pak na Jiřák a domů. Zastavili jsme před domem a nějak nevěřili, že jsme tu. Zbývá maličkost. Vyrvat kola a bagáž do druhého patra. Gábi se postarala prostřednictvím výtahu o bagáž, já s Dušanem jsme vynesli kola. Zdálo se to být v pořádku. Jenom mám zase potíže s chůzí a nějak mi šponuje rameno. No nic, to se rozchodí. A Gábi? Je značně zdevastovaná, ale vypadá spokojeně. A to je dobře. Takže jediný, kdo je na tom nejlépe je Dušan. Ale příště ho trumfnu...

Tak čau fšickni na další výpravě....

Dig.

Sláva nazdar ujetu.... Zmokli jsme a už jsme tu! ☺

Gau.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	51	622	86	14,4	6 - 12

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilometráž
Příště

čtyři nezničitelní...: Gábi, Dig, Dušan a Šnek

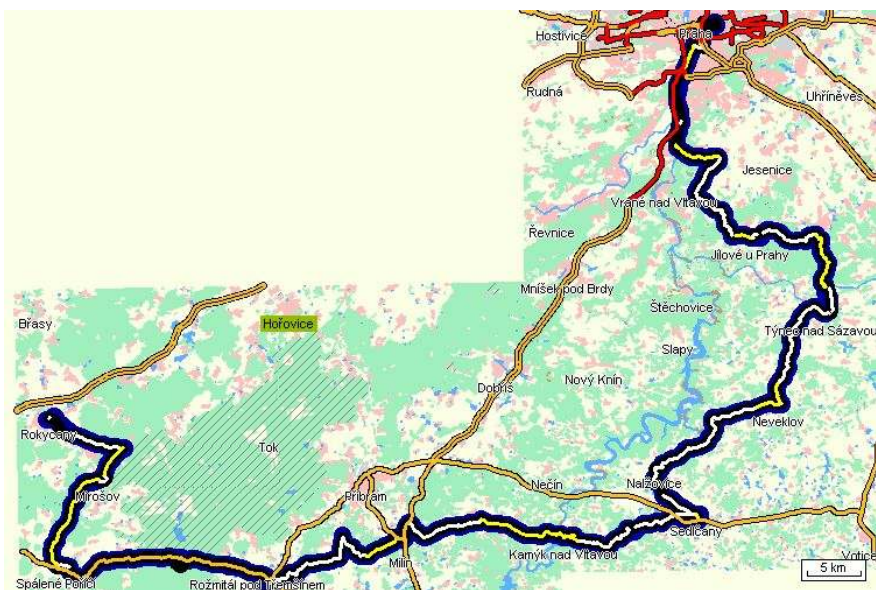
191 km
Velikonoce

Trasa výpravy

Praha Vinohrady	Stěžov	Soběšovice
Rokycany	Kamýk nad Vltavou	Dunávice
Dobřív	Dvůr Nadobyl	Chleby
Mirošov	Brzina	Zbořený Kostelec
Mešno	Solopysky	Těptín
Spálené Poříčí	Sedlčany	Skalsko
Tesliny	Příčovy	Jílové u Prahy
Strýčkovy	Nová Ves	Ohrobec
Lazsko	Dublíny	Dolní Břežany
Buk	Neveklov	Vinohrady

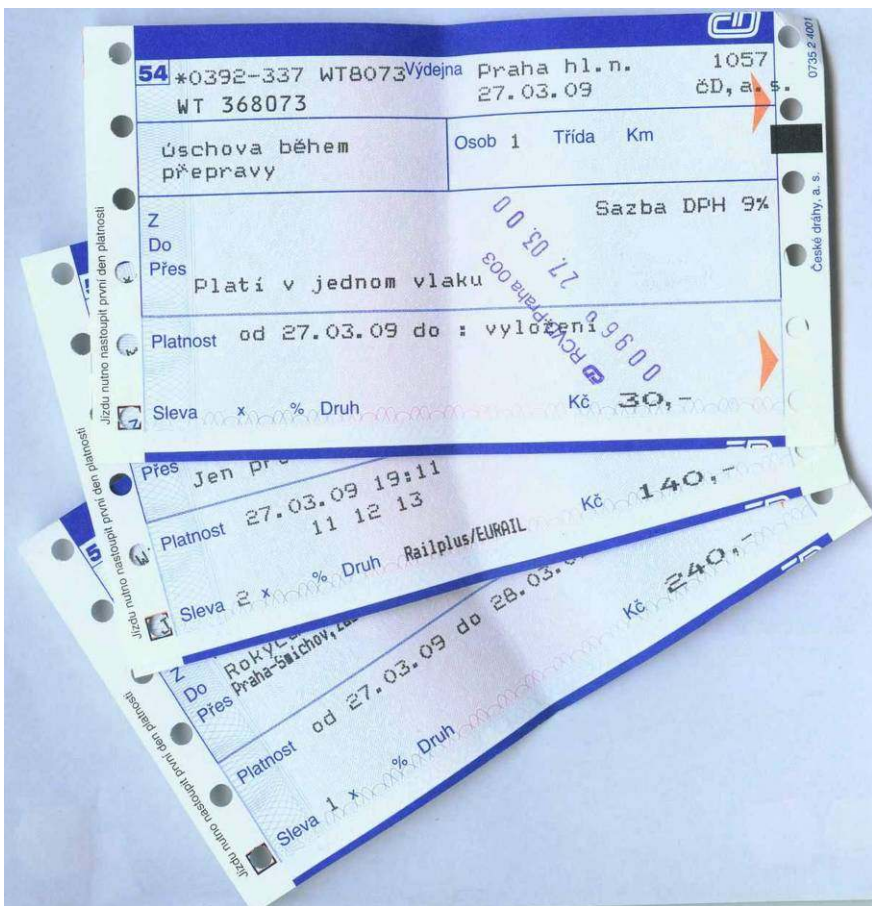
Osoby, jejich zkratky a písmo:

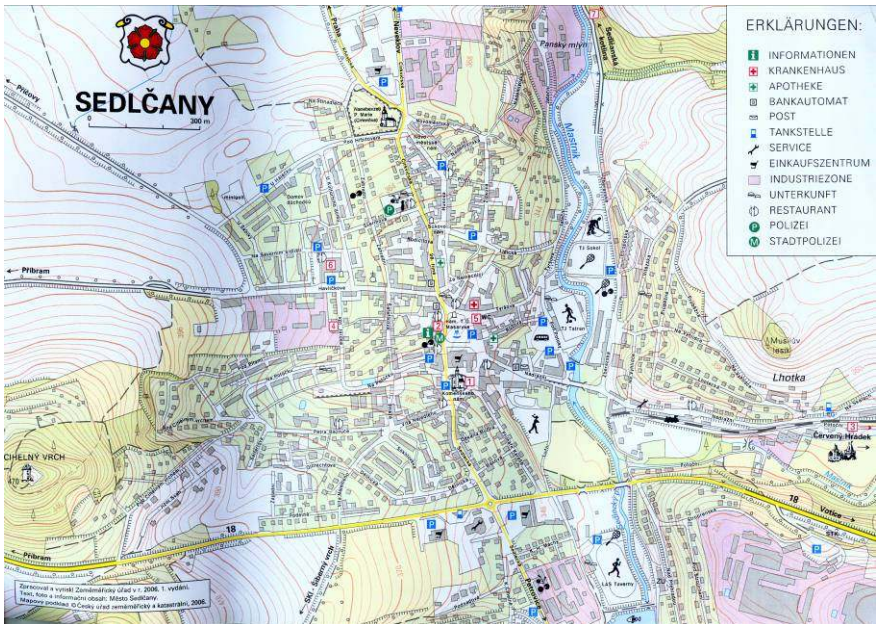
Gábi (Gau), *Dig (Dig)*, *Dušan (Duš)*, **Šnek (Šnk)**, Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

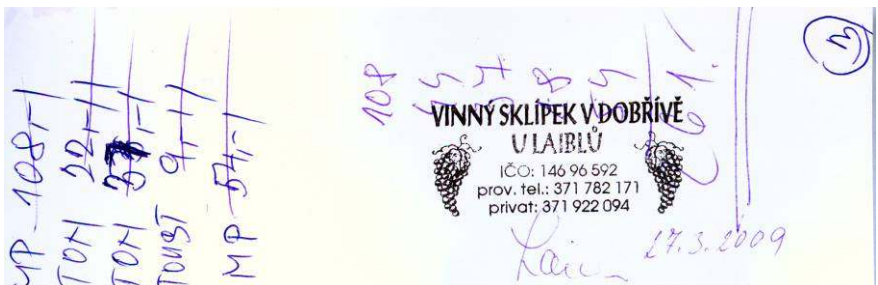

obrazová příloha

Příjmový pokladní doklad		Pořadové číslo
Firma : TJ Tatran Sedlčany Tyršova 150 26401 Sedlčany IČO: 00663468 DIČ: CZ00663468		ze dne 28.3.2009
Přijato od... Uhrová Gabriela Kahovská 1703/8 Praha 4 Chodov		Cena 960,-
Slovy Účel platby ubytování 28. - 29.3.2009		
	TURISTICKÁ UBYTOVNA	TJ TATRAN TURISTICKÁ UBYTOVNA 264 01 Sedlčany, Pod Potoky 123 IČ: 00663468 DIČ: CZ00663468 Mob.: 723 373 244; 724 032 054
Cena bez DPH		
DPH	9%	

Restaurace Na Radnici

Náměstí Jana Heřmana 64
257 56 Neveklov

mobil: +420 737 26 14 91

Tak a to je pro Otevírání cest všechno.

Tímto prohlašuji cesty za otevřené.

© Hell's Tour_{club} 2009
kolektiv autorů:
Dig & Gau & Duš & Šnk.
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz